

Bilag 1

DANSK KVINDESAMFUND

23. februar 1982

Til folketingets skatteudvalg

I forbindelse med, at regeringen har fremlagt forslag til lov om ændring af forskellige skattelove (skattemæssig ligestilling af ægtefæller), skal Dansk Kvindesamfund udtale følgende:

Forslaget, der indeholder bestemmelser om, at ægtefæller beskattes hver for sig af deres indkomst og formue, medfører ikke en fuldstændig ophævelse af sambeskatningen.

Ægtefællerne skal således opdele deres skattepligtige indkomst på formueindkomst og arbejdsindkomst, hvorefter selve beregningen af skatten af formueindkomsten, hvad enten den er positiv eller negativ, skal foretages hos den ægtefælle, der har den højeste arbejdsindkomst.

Det må imidlertid erkendes, at den foreslåede ordning løser et af sambeskatningens betydeligste problemer. Der tænkes her på, at et ægtepars samlede skat nu kan blive væsentlig højere, hvis konens indtægt er højere end mandens, end hvis det modsatte er tilfældet, idet rentefradrag m.v. efter de gældende regler primært henføres til mandens indtægt.

Samtidig løser forslaget det problem, at hustruens disponible indkomst efter skat ofte er urimelig lav i forhold til mandens, da det i det væsentlige er i hans skattepligtige indkomst, fradragene foretages, uanset at f.eks. hustruen hæfter for den gæld, et eventuelt rentefradrag vedrører. Tilsvarende pålignes manden nu skat af formueindtægter, som hustruen har rådighed over, hvilket er lige så urimeligt.

Bestemmelsen i forslaget om, at det nugældende 3.000 kr.s fradrag for visse forsikringspræmier m.v. ændres til et fradrag på 2.000 kr. for såvel gifte som ugifte personer, er ligesom bestemmelserne om gavefradrag et skridt i retning af fuldstændig skattemæssig

ligestilling af gifte og ugifte, som Dansk Kvindesamfund fuldt ud kan tilslutte sig.

Derimod opretholder ændringsforslaget den meget betænkelige forskelsbehandling mellem gifte og ugifte personer ved fortsat at basere skat af formue og formueindtægter på forholdene hos den ægtefælle, der har den højeste arbejdsindkomst. Dette medfører, at ægtefællen med lavest indkomst efter forslaget vil blive beskattet lavere end en enlig med samme indtægts- og formueforhold, hvis der foreligger negativ formueindkomst, men højere, hvis der er positiv formueindkomst.

På baggrund af, at mange danske skatteydere de seneste år har valgt at leve i ikke-ægteskabelige parforhold, men med tilsvarende bo- og formuefællesskab, og at andre bofællesskaber med forskellige grader af økonomisk fællesskab er meget udbredte, udgør denne skattemæssige forskelsbehandling et voksende problem. Der bør ikke være nogen afhængighed mellem beskatning og valg af livsform.

Tilhængerne af sambeskatningen bruger traditionelt to argumenter mod ophævelsen af denne. Det ene er netop det »særlige« økonomiske fællesskab mellem ægtefæller, men allerede ved gennemførelsen af kilde-skatte-loven har man ved at indføre særskilt beskatning af gifte kvinder for visse indtægter vist, at dette argument ikke er så tungtvæjende som modstandernes krav om skattemæssig selvstændighed for ægtefæller. Retten til overførsel af uudnyttede personfradrag mellem ægtefæller er begrundet i det økonomiske fællesskab, men er reelt samfundets tilskud til forsørgelse af ægtefæller med ingen eller meget lav indkomst. Dette gives med samme beløb, uanset hvor høj indtægt den anden ægtefælle har. Endvidere ser man herved bort fra, at en hjemmearbejdende æg-